

urzica

Tele-Saga

de SADI RUDEANU

— Să trăiești Nae! Nu te-am văzut de o mie de ani! Ce mai faci?

— Ce să fac? Trăiesc!

— Dar ce ai? Te văd cătrănit! Ceva la slujbă?

— Eh! La slujbă ca la slujbă! Acasă e bubă!

— Ce vorbești? E grav?

— Mă băiatule, nici eu nu știu cum e! Atita știu că în momentul cind intru în casă parcă intru într-un vulcan!

— Și de ce, Nae? De la ce?

— De la televizor!

— Fugi de-aici că te legi de fleacuri!

— Ce fleacuri, domnule, ce fleacuri? E nimica toată că a intrat dihonă în familie, că nu se mai înțelege soț cu soție, cumnat cu cumnată, unchi cu nepot și văr cu verișoară? E fleac?

— Cum vine asta, Nae? De unde s-a pornit?

— Nu-ți spun? De la televizor!

— Uite ce este, dacă nu-mi explici, lasă-mă să mă duc în treaba mea și vezi-ți tu de ale tale!

— Nu, nu, stai, că simt și eu nevoia să-mi descarc sufletul! Să-ți explic! Știi și tu că noi sîntem o familie unită! Adică eram! Ne adunam seriile, și mai ales simbăta, la cite unul! O gustare, un sprîț, un remi, o tablă, mă rog! Asta pînă a apărut televizorul. Acum ne așezăm în scaune, în fotolii, și toată lumea cu ochii pe seriale! Intrăm dintr-un serial în altul fără să scoată nimeni o vorbă! Pac la buton și gata! Mîncăm seriale cu piine! Toată săptămîna trăim cu gîndul la seara de simbăta, innebuniți de curiozitate! Ce-o să fie, ce-o să facă, ce-o să se întîmple!

— Ei și? Ce e grav aici? Pesemne te plîngi că acum nu mai vorbești nimic și televizorul v-a amuțit.

— Ba nu, că emisiunea se termină pe la unsprezece noaptea, a

două zi e duminică, așa că stăm! Mîncăm, bem și vorbim!

— Atunci ce naiba aveți?

— Stai să vezi! La nu știu care serie din «Forsythe Saga», cunoști, nu?

— Ei na...

— Așa... Într-o simbăta, cînd îi moare Irenei arhitectul, nu știu care cucoană din cameră oftează și spune: «Săraca!» La care sare cumnatu: «Ce săraca, dragă, ce săraca? După mine, madama asta nu-i decît o...»

Și i-o zice.

— Eh, nici așa să n-o luăm!

— Să n-o luăm, dar la mine în casă s-a dezlăntit taifunul! Nenorocire! A sărit alta, sora nevestii: «De ce, tovarășe, de ce? N-are voie femeia să iubească?» «Numai pe unul, sare unchiul, numai pe unul, pe ăla cu care s-a măritat, nu pe fantele ăla care făcea atita pe nebunul că el, vezi, este, mă rog, artist și atunci hai să luăm nevestele oamenilor fiindcă sîntem arhitecți talentați! Uite d-ăia l-au călcat cîii în picioare! Bine i-au făcut!» «Rușine, sare și nevastă-mea, rușine!

Asta e mentalitate de mitocan, de om fără pic de sensibilitate, fără pic de inimă! Voi n-ați văzut că ea nu-l iubea de loc pe nenorocitul ăla de Soames?» «De ce l-a luat? sare altul. De ce l-a luat, dragă?

Că doar nici cînd l-a luat nu-l iubea!» «L-a luat fiindcă s-a văzut singură, pradă poftelor tuturor mișeiilor și la disperare ce nu face omul?» «Bravo! Carevasăzică, la disperare a fost bun Soames, dar cînd a apărut mustăciosul ăla infipt și-a adus aminte doamna că nu e bun bărbat-său! Bravo, soro! Halal femeie!» «Și adică, sare o mătușă, era obligată să stea viața întregă alături de un om pe care nu putea să-l sufere?» «Dar ce i-a făcut? a intrat în vorbă un cumnat. I-a făcut o casă, un palat! Trăia la el ca o re-

gină! Rochii, trăsuri, bani, pian, omul bărbat în toată firea, dar ea nimic! Turbată după arhitect!»

A intervenit alta. Vezi că aici erau două tabere. Una bărbații, ailaltă femeile. Zice asta: «Soames era un joșnic! O bestie!» «De ce, dragă?» «Ați uitat ce i-a făcut fără voia ei? De aceea nu l-a mai putut ierta!» A sărit iar unchiul: «Ei nu, că asta-i bună! De ce se face atita caz de treaba asta, frate, ce, nu era nevasta lui? Era minoră, era domnișoară, era nevasta altuia? Auzi, domnule, să mă condamni pe viață pentru că mi-am dorit propria mea nevastă!»... O voce: «Dar ea nu vroia!» «Cred și eu, că-l avea pe mustăciosul!»

S-a lăsat o clipă de tăcere. Apoi o cumnată a oftat: «Nu puteți voi,

bărbații, s-o înțelegeți pe Irene! Era o femeie deosebită, cu o fire romantică și profund sensibilă!» Și după o clipă, altă voce. Unchiul: «Foarte romantică! În numai zece serii a avut trei bărbați: pe Soames, pe arhitect și pe urmă pe bărbosul!»

«Analfabetule, nu judeca după serii! De la Philip Bosine pînă la Jolyon au trecut vreo șapte-opt ani!» «Opt, nouă sau zece ani, dar bărbați tot trei au fost! Și la urmă, după ce l-a băgat în pămînt pe bărbosul, l-a nenorocit și pe fiu-său, că nu l-a lăsat s-o ia pe fata lui Soames! Bună femeie, n-am ce spune! Bietul Jo!» «Vorbești de bărbatu-său?» «Nu, dragă, de Jolyon!» «Păi Jolyon era și bunicul, ăla de-a murit.» «Păi ăla a murit! Jolyon, bărbosul, pictorul, ultimul ei soț!» «Stai, frate, că de fapt ăla a murit, Jo, fiul bărbosului, în lupta cu burii!» «Nu domnule, vorbesc de Jo, puștiul care o iubea pe Fleur!» «Păi ce, ăla a murit?» «Nu, domnule, of, rău îi mai incurcați!»

Uite așa a continuat discuția, dar vreau să te întreb și eu ceva: de ce fac, domnule aștia economie de nume? Că sînt numai Jolyon vreo patru-cinci și, uite, cum îi incurci! De ce nu le spune și lor Costică, Mitică, Vasilică, să știi de unde să-iiei?

— Costică la englezi?

— Ei, nu Costică, mă rog, să le spună ca la ei, dar nu la cinci inși la fel! Așa! Acum pricepi de ce sînt fierți? În fiecare simbăta seara e scandal! Și cînd mă gîndesc că azi e simbăta...

— Hai să bem un coniac să te mai calmezi...

— Hai... Aoleu! Cît e ora?

— Vreo opt jumătate!

— Pardon, am fugit!

— Păi ce te grăbești?

— Nu-ți dai seama, frate, că la nouă încep serialele! Ce vrei să le pierd? Lasă, bem altă dată! Alo, taxi! Taxi! Taxi!

A. POCH

A. POCH 69

Cronică de 2 martie

Se scutură-n aer păduri de zăpadă
Și vîntul fandează cu spada-i de ger,
Dar sufletul arde și oameni, cascadă,
Priviți, se adună la școală-n cartier!

Ei vin să aleagă un frate, o soră,
O albă nădejde, un gând de-implinit.
Nisipu-n clepsidră e clipă, e oră:
Ales e acuma cel bun și cinstit!

Și iată, condeiu și-aduce aminte
De vremuri trecute ce nu vor mai fi:
Strigoi ieșeau de prin gropi și morminte
Ca ei să aleagă în loc de cei vii.

Iar viii, sărmanii, sub ploii de ciomege
Cu trupuri lovite, cu răni care dor,

Treceau în morminte cu drepturi în lege
Să poată alege și ei în viitor...

Minciuna ședea cu mai marii la masă,
Așa cum scrisese Vlahuță cîndva,
Și jalea-ntindea ca păianjenul plasă
Pe sat, pe oraș, peste inima grea...

Azi țara tot sună a cîntec de viață
În orice mișcare sclipește un rost.
Și fie că-i noapte ori e dimineață
Mustește o sevă cum încă n-a fost!

...Și astfel, cînd iarna își ninge cireșii,
Iar vîntul coboară de sus de pe stei,
Pornesc să viseze cu fapte aleșii,
Vestind vară nouă ca albi ghiociei...

2 MARTIE

VICTOR EFTIMIU

ÎNSEMNĂRILE UNUI INDISCRET

● Victor Hugo este un poet formidabil, dar un rău exemplu pentru emuli: el a făcut din poezie «femeie la toate», punînd-o în slujba teatrului, a politicii, a gazetăriei, a genului epistolar, a elocvenții.

● Un măgar viu face mai mult decît un leu mort — spune proverbul. Eu cred că face mai mult și decît un leu viu. Dacă ar fi să primească un dar și să aleagă între un leu și un măgar — cine ar alege leul?

● Un om de prisos: cel ce aleargă numai după expedierea cotidianului.

● Tristețea morții e că nu poți fi conștient, nu poți gusta

satisfacția de-a fi scăpat, în sfîrșit, de povara vieții.

● Toate mările sînt la fel; o apă întinsă, liniștită, sau zburciurnată. Caracterul i-l dă țărnel. Marea e țărnel.

● Spiritul nostru, asemeni apelor tinerești, furtunatică, se răsfrînge, cu vremea, se limpezește. Lumina pe care o răsfrînge e mai intensă, cerul mai adînc, cugetarea mai pură, concentrată.

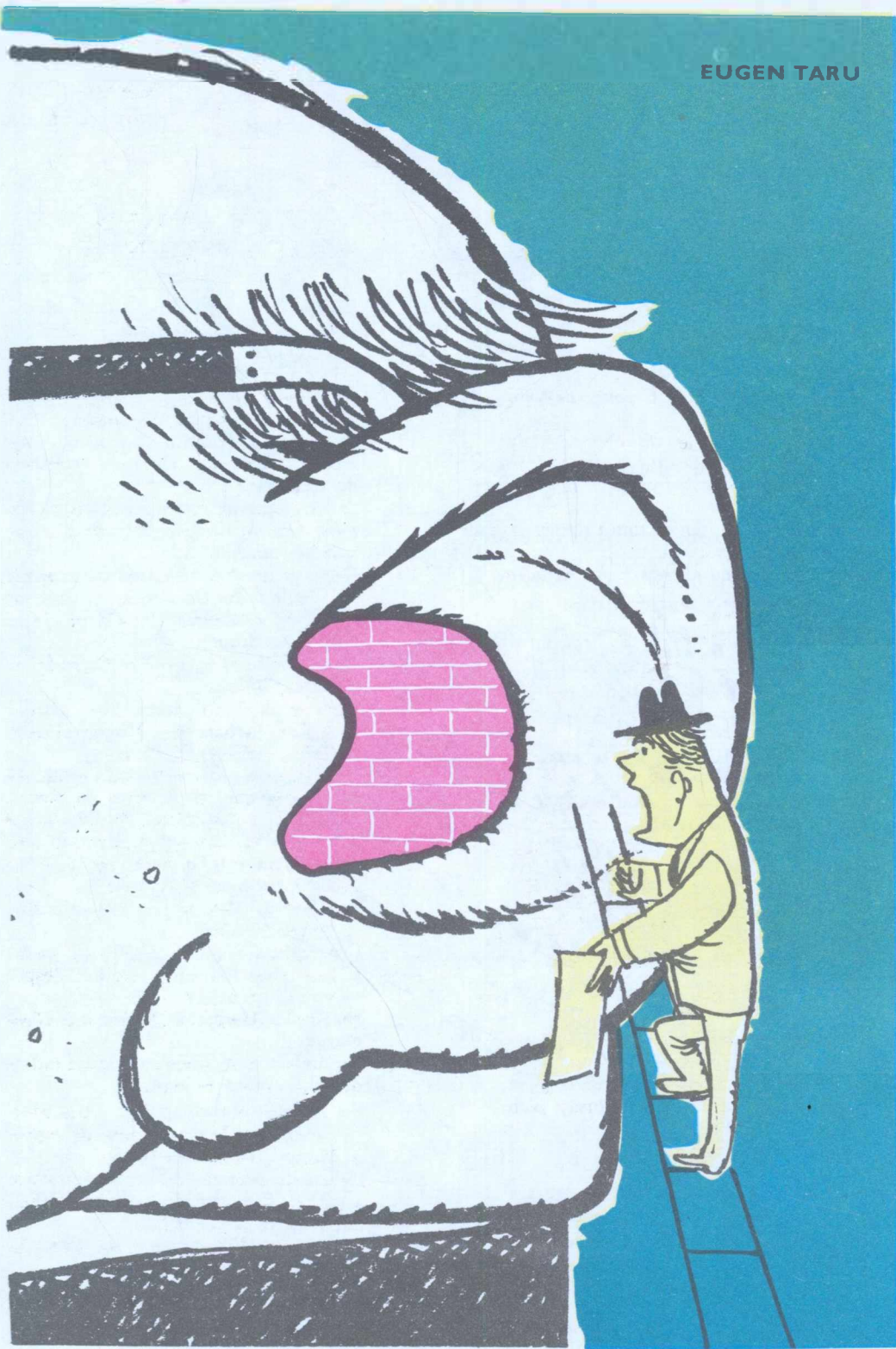
● Subconștientul scriitorului înregistrează, acumulează impresii, amintiri, imagini, peisajii, lecturi, tipuri, ticuri, atmosfere, conflicte care constituie rezervorul de material artistic din care își va alimenta, mai tîrziu imaginația.

D. NEGREA

— Soția mea e o comoară!
— Și a mea tot ca o moară...

EUGEN TARU

FĂRĂ CUVINTE

MIRCEA PAVELESCU

Psalm

Ce n-au făcut acești monahi prea sfinți
Să nu viseze iar femei fierbinți!
Își tăvăliră carnea prin urzici
Și-au singerat-o cu arsuri de bici,
Și-au suspendat odihna ca și hrana
Crezînd c-o să-l gonească pe Satana,
Statornicit în micile chilii
În care, noaptea, îi ardea de vii.

Cît s-au luptat și cîte n-au făcut
Acești anahoreți, cît s-au zbătut
Ca, ațipînd doar cîteva minute,
Sfîrșii de chinuri și de oboseală,

S-apară-n vis, ca Sfîntului Pafrute,
Aceeși veșnică femeie goală!

— Privește-i, Doamne, cît se străduesc
S-alunge tot ce au mai pămîntesc
Din trupul lor alcătuit din tină
(Așa cum scrie-n cartea ta divină),
Voind în nesfîrșita lor trufie
S-ajungă prin torturi și vîntăi
Senini și înțelepți asemeni ție!

— Ia-i, Lucifer, pre dinșii, sînt ai tăi
Ca să-ți îngroși satancele oști!
— Nu-i iau, mărite doamne, că sînt proști!

TUDOR MUȘATESCU

OAMENI, PLANTE ȘI ĂNIMALE

din jurnalul
unui bărbier

● Obrazul gros nu se cunoaște după brici, ci după bacșiș.

● Lațe în ochi, bidinea la git și coamă la ceafă. Ghici ghicitoarea mea, ce e?

● Primul inventator al baloanelor, a fost săpunul.

● Mulți mănîncă cu mina, fiindcă au mustața în furculiță.

● Ambiția spinului e să-l crezi că se rade, în fiecare zi, cu perdaf.

● Cea mai durabilă perie, nu este cea de cap. Este cea de... director.

● Cînd e vorba de «cheresteaua obrazului», să te razi la timplar, nu la bărbier.

● Clientul știrb nu se piaptănă cu pieptene fără dinți.

● Toți frizerii, cînd te rad, se bărbieresc.

● Gura briciului ascuțit taie mai prost decît gura femeii tocite.

● Capul prostului se tunde cu mașina zero.

● Singura lamă care nu face concurență briciului, este Dalai-Lama.

● Bărbatul are trei vârste:
a) cînd se rade în fiecare zi;
b) cînd se rade o dată pe săptămînă;
c) cînd e ras pentru ultima dată.

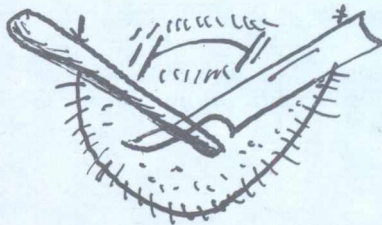
● Mersul femeii are ondulații permanente.

● Adevăratul bărbier, imi spunea tata mare, trebuie să aibă mandolină în cui, sticleți în colivie și lipitori la borcan.

● Clientul care nu dă bacșiș e ca săpunul care nu face spumă.

● Briciul e ca omul. Trăiește dacă îl ține cureaua.

● Primul brici fabricat în România, a fost «Briciul lui Cuza».

EXAMEN DE ZIUA FEMEII

de RODICA TOTT

În fiecare an, de Ziua Femeii, scriu cite o poezie, cu elogii, la adresa bărbaților care ne-au acceptat egalitatea. Deoarece s-au ivit unele guri rele care susțin că bărbații nu sînt prea încințați de formidabila noastră ascensiune (mai ales pe plan... spiritual) m-am gândit să spulber definitiv zvonurile, procedînd la verificare. Am convingerea că tovarășii noștri de viață sînt la curent cu tot ce au produs femeile de-alungul secolelor, că fiecare consemnează acasă, într-un carnet, fișier, sau jurnal intim, nenumăratele aforisme inspirate de ele. Pentru a demonstra cele de mai sus, rog pe cititorii-bărbați să răspundă la întrebările de mai jos, notînd litera care li se pare că indică răspunsul corect. Din suma acestor răspunsuri vom trage concluziile necesare la sfîrșitul prezentelor coloane. Iată întrebările:

- 1 — Cum se numește prima femeie care a primit premiul Nobel pentru literatură?
(a. *Brigitte Bardot*, b. *Rodica Tott*, c. *Selma Lagerlöf*)
- 2 — Cine a spus: «Arta pe care o admir la femei este arta de a rămîne veșnic tinere»?
(a. *Nero*, b. *Dan Spătaru*, c. *Bernard Shaw*)
- 3 — Cui aparține această maximă: «Dacă femeile dau prea multă atenție frumuseții este din pricină că bărbații le iubesc doar pentru atît»?
(a. *Bikila Abebe*, b. *Theodor Mazilu*, c. *Contesa de Noailles*)
- 4 — Subliniați titlul unui film excepțional în care este vorba de un bărbat și o femeie.
(a. *Vin cichiziții*, b. *Groapa*, c. *Un bărbat și o femeie*)
- 5 — Care din cele șapte minuni ale lumii este făcută de o femeie?
(a. *Turnul Babel*, b. *Mașina de cusut «Ileana»*, c. *Grădinile suspendate ale Semiramidei*)
- 6 — Cine a spus despre Sarah Bernhardt că e frumoasă ca surisul unui copil?
(a. *Casanova*, b. *Vasile Băran*, c. *Jules Renard*)
- 7 — Unde se află scris «Nu există femei urite, ci doar femei care nu știu să fie frumoase»?
(a. *În «Ghidul Bucureștiului»*, b. *De-asupra Infernului*, c. *Pe afișul unui institut*

de cosmetică din Paris)

- 8 — Cine a purtat prima rochie albă de mireasă?
(a. *Fata Morgana*, b. *Carolina de Nord*, c. *Maria Stuart*)
- 9 — Cunoașteți numele celor trei grații?
(a. *Alfa, Beta și Omega*, b. *Elba, Tibru și Eufratul*, c. *Eufrosyne, Aglaia și Thalia*)
- 10 — Știți cine a lansat dictonul «la donna e mobile»?
(a. *Cooperativa «Lemnul» din Oradea*,

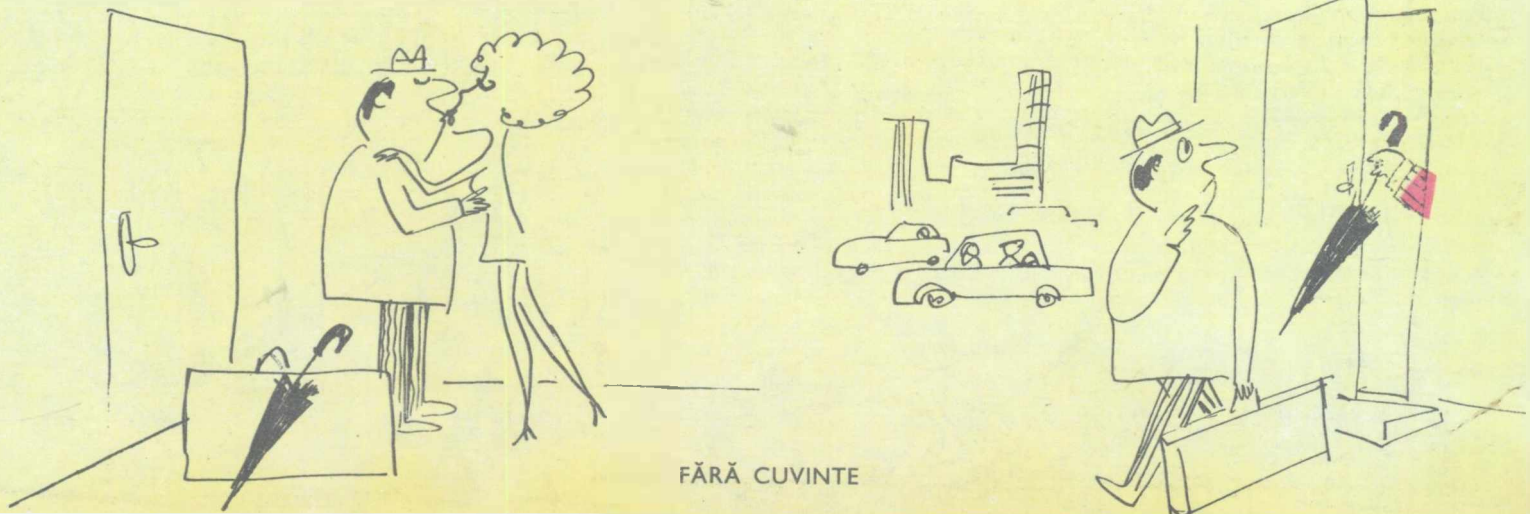
b. *Ștefan Bănică*, c. *Ducele de Mantua din opera «Rigoletto»*)

- 11 — Care este numele unui mare pictor, fiul Suzannei Valadon, ea însăși pictoriță renumită?
(a. *George Sand*, b. *Bobby Charlton*, c. *Maurice Utrillo*)
- 12 — Cunoașteți numele eroinei din «Femeia îndărătnică» de Shakespeare?
(a. *Rosinanta*, b. *Șeherezada*, c. *Catarina*)
- 13 — Cărui sculptor îi aparține statuia Afroditei din Atena?
(a. *Homer*, b. *Jean-Paul Belmondo*, c. *Praxitele*)
- 14 — Cărei cîntărețe de muzică ușoară i se spune: «țînțarul din Arricio»?
(a. *Doina Badea*, b. *Cleopatra Melidoneanu*, c. *Rita Pavone*)
- 15 — Care este recordul Liei Manoliu la Olimpiada de la Mexic?
(a. *98,63 m*, b. *20,15 m*, c. *58,28 m*)

- 16 — Cum se numește modelul care i-a inspirat lui Leonardo da Vinci surisul Giocondei?
(a. *Gina Lollobrigida*, b. *Rainer Maria Rilke*, c. *Mona Lisa Gherardini*)
- 17 — Știți cui îi aparține (în urma unui concurs) cea mai frumoasă scrisoare de dragoste?
(a. *Al. Capone*, b. *Ion Pircălab*, c. *Antoine Garini, comisar al poliției criminalistice din Toulon*)
- 18 — Care este zeița căsniciei la romani?
(a. *Dalida*, b. *Cartagina*, c. *Iunona*)
- 19 — Știți care este prima femeie din lume doctor în drept?
(a. *Elvis Presley*, b. *Pia Colombo*, c. *Sarmiza Bilcescu*)
- 20 — Cine a fost anul acesta zina gheții?
(a. *Zizi Șerban*, b. *Marina Vlady*, c. *Gaby Seyfert*)
- 21 — Despre care matematiciană, aflînd că există opoziții de a intra în Senat, eminentul matematician David Gilbert a spus: «Păi, domnilor, senatul universitar nu este o baie. De ce n-ar putea intra în el și femeile?»
(a. *Sarita Montiel*, b. *Ioana d'Arc*, c. *Emmy Noether*)
- 22 — Care dintre regine (an 50—31 î.e.n.) a fost autoarea unui studiu despre măsuri și greutate?
(a. *Regina Margot*, b. *Kalinka*, c. *Cleopatra*)
- 23 — De unde vine numele substanței radioactive, numită poloniu?
(a. *De la jocul numit polo*, b. *De la Marco Polo*, c. *De la numele țării de origină a Mariei Sklodowska-Curie*)
- 24 — Care este numele celei mai populare actrițe de film românesc din anul 1968, după unele statistici?
(a. *Viorica Viscopoleanu*, b. *Gabriela Melinescu*, c. *Marga Barbu*)
- 25 — Despre care cîntăreață Geo Bogza a spus că îi este dat «să facă parte cu soarele și umbrele din glasul ei din marea poveste a țării»?
(a. *Anca Agemolu*, b. *Sanda Țăranu*, c. *Maria Tănase*)
- 26 — Care loc din lume este numit «orașul bărbaților» din cauză că proporția este de 107,4 bărbați la 100 de femei?

(urmare în pag. 12)

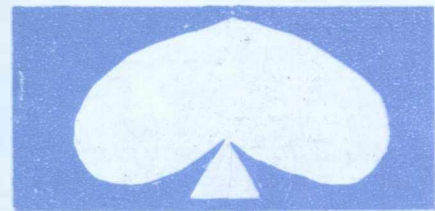
NELL COBAR

FĂRĂ CUVINTE

CARTE POȘTALĂ

Către inginer Petre Vlădulescu, directorul școlii de mecanici agricoli din Sînnicolaul Mare

Dintru început, tovarășe director, ne cerem scuze fiindcă nu am pus și noi umărul la căratul mobilei cu care v-ați înfrumusețat casa. Nu e vina noastră. V-am așteptat răbdători, ceasuri întregi, în fața magazinului. N-ați apărut. Abia într-un târziu, am aflat că dumneavoastră nu ați ridicat mobila, așa cum se obișnuiește, de la magazin, ci de la școala pe care o conduceți. Ce înseamnă a fi descurcăreți!... Fraerii cumpără mobilă pe bani, de la magazine, descurcăreții, ridică mobila, fără un sfânt, de la școala unde funcționează ca directorii!...

Dacă am face o sumară socoteală și am presupune că fiecare cadru didactic ar umfla cite o mobilă de la școală, probabil că în scurt timp elevii ar învăța stînd pe vine, cărțile bibliotecii ar fi adăpostite în stupi, profesorii s-ar odihni pe pervazurile ferestrelor, sau, eventual, s-ar pune un aviz la intrare: «În această școală se predă carte cu mobilierul clientului».

Ca director grijuliu, v-ați gândit apoi că elevii școlii au nevoie de o lenjereasă. Și ați angajat-o. Pe urmă v-ați întrebat: «dar are nivel profesional?». Și ca să controlați mai temeinic pregătirea ei, ați transferat-o la dumneavoastră. În definitiv abuzul nu e prea grav, că, oricum, se învîrtea în mediu didactic. Și astfel ați recalificat-o, din lenjereasă, în femeie la toate. Foarte bine. În definitiv rigiditatea e o mare greșală, și e bine să ne orientăm după necesități. Ce nevoie aveți de lenjereasă, cînd necesitățile dumneavoastră reclamau alte atribuții...

Dar să lăsăm lenjereasa, tovarășe director, și să ne întoarcem la școală. Ca fiecare școală, și cea condusă de dumneavoastră are o bibliotecă plină cu noutăți. Ultima noutate ați adus-o dumneavoastră. Se numește doamna Vlădulescu. Nu e carte, e soție. Soția dumneavoastră. Și fără a îndeplini condițiile cerute, ați angajat-o bibliotecară. Adică o condiție tot îndeplinea: era tovarășa dumneavoastră de viață. Și legea e clară: soția trebuie să-și urmeze soțul. Lenjereasa, nu.

Legea nu spune că și socrii trebuie să-și urmeze ginerele, dar nici nu combate aceasta. Asa că ați ales calea de mijloc: barem să-i sprijiniți. Și i-ați sprijinit în niscaiva stive cu lemne de foc, obținute prin sisteme stas mobilă, bibliotecară sau lenjereasă. Diverși amici din împrejurimi aveau trebuință de tot felul de cazarmamente. Și cazarmament v-ați făcut. Adică nu dumneavoastră, școala! S-a zvonit că o fermă de stat v-a și propus un angajament la sectorul ei zootehnic, pentru că aveți o metodă prin care transformați orice, în vacă de muls. Pînă și unchiului dumneavoastră din Pecica i-ați oferit un cal, aparținînd bineînțeles școlii, un cal focos, care minca jăratec, dar nu degeaba, deoarece ați primit în schimb un «mînz» în vîrstă de 16 ani, un fel de Matusalem la cai...

Am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea mea...

Să vedem ce s-o-ntîmpla...

«URZICA»

DILEMA MARTISORULUI

de V.D. POPA

Pe panourile care
Stau cumiți în magazine
Se răsfață figurine
Diferite: mărțișoare.

Pot avea format de gheață,
De coșar purtînd o scară
Sau de mică inimioară
Aurită, nu grefată.

Dar, ca soț, în prăvălie,
Stai să te gîndești și-o oră;
E problemă grea, majoră
Ce alegi pentru soție.

Dacă dintre mărțișoare
Cumperi un purcel, acasă
Ea îți sare minioasă:
— Ce, m-am îngrășat prea tare?

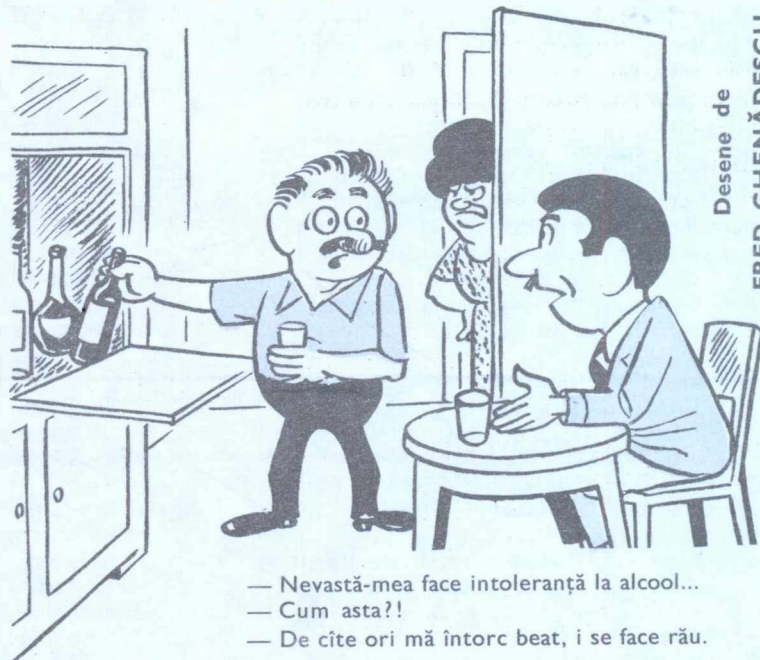
Oferindu-i dimineață
Lăcășelul mic de-o șchioapă,
Cică vrei ca să priceapă
Că-i o fire vorbărească.

Calendarul mic e, poate,
Mai deosebit, dar are
Și un sens de întrebare
Cu privire la etate.

O pisică? Iese larmă
Cu soția iritată;
Mărțișorul îi arată
Că îi place mult să doarmă.

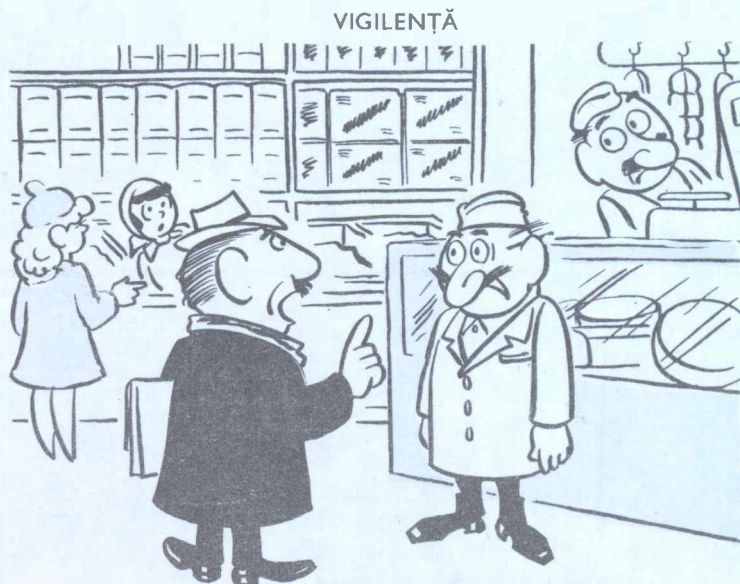
Cunoscîndu-i deci fobia
Și știîndu-te om fin,
Nu mai întri-n magazin
Și nu-ți mai jignești soția.

Iar la prînz, ca-n alte dăți,
Îi zîmbești fermecător
Și, în loc de mărțișor,
Tu de gîtul ei te-agăți!

Desene de
FRED GHENEȘESCU

— Nevastă-mea face intoleranță la alcool...
— Cum asta?!
— De cîte ori mă întorc beat, i se face rău.

— De azi înainte vă vom face verificări inopinate la fiecare 25 ale lunii...

DEVELOR

Cu citva timp în urmă am luat parte, contra invitație de două persoane, la un spectacol original, purtând titlul «Parada coafurilor». Am fost invitat probabil ca reprezentant al posesorilor de chelie, fiindcă știți și dumneavoastră, extremele se atrag, ba, aș adăuga eu, se și simpatizează. Iată-mă, deci, instalat comod într-un fotoliu din primul rind, spre a cîntări cit mai expert și cu un ochi cit mai critic, amănuntele artistice ale coafurilor cit și celelalte amănunte... Întrucît, oricît am fi de critici, oameni sintem, și nu poți sili privirile să se rezume numai la perimetrul capului.

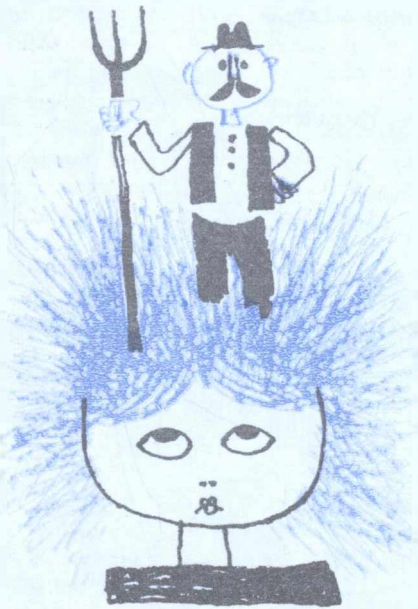
Niciodată, iubiți cititori, n-am urmărit cu atita invidie o paradă, ca pe aceasta. Am asistat cîndva și la o paradă a modei, și m-am consolatat, că veșmintele desfășurate pe podium pot să mi le comand și eu. Am mai luat parte și la o paradă a frumuseții feminine și m-am consolatat, că nici ceilalți prieteni ai mei nu aveau soții care să amintească de cele ce defilau prin fața noastră. La o paradă a coafurii, încă nu fusesem invitat. Și iată, a sosit ziua, sau mai bine spus, seara mult așteptată. Sala teatrului, bineînțeles înțesată de Juliete autohtone, iar pe ici, pe colo, cite un Romeo cu freză originală sau retușată. Și a început parada. În scenă au explodat 12 coafuri șateno - oxigeno - bruno - arginto-vernulo-etcetero... Apariția a fost subliniată de un ropot de aplauze. La difuzor, o voce explica ceva despre măiestria coafurilor. Dar cine mai asculta textul?... Distribuția și interpretarea se ridicau la un asemenea nivel, încît spectatorii nu mai simțeau nevoia textului! Măcar de ar fi și la alte spectacole aceeași situație!

La un moment dat, apare în scenă un tînăr numai zîmbet, numai freză!... Dar ce freză, oameni buni!... Pădure!... Codru! Junglă! Nu ca freza mea, sârmana, tip pustiu Saharei! Și tînărul zîmbește! În clipa următoare am zîmbit eu. Cit să spună hocus-pocus, tinerelul și-a smuls codrul de pe cap, și a rămas cu freza în mină. Perucă! Ce nu i-a dat Dumnezeu, i-au dat coafurii!... Bravo lor!...

Și uite c-am ajuns să-i laud pe coafori! Eu, eu care pînă de curînd îi criticam că primesc bacșiș, că nu servesc cum trebuie, că așa și pe dincolo... Îmi fac autocritica, stimați coafori!

Ni s-a prezentat pe scenă o tînără fată, pardon de expresie, cam slută. Nu știu dacă era în schimb inteligentă, fiindcă nu scotea un cuvînt. Tăcea. E și asta o calitate. Un coafor i-a luat capul în primire, și după citeva minute sluta a reapărut în fața noastră în chip de Brigitte Bardot... Superbă. Ca să vedeți ce înseamnă un coafor la casa omului!

Azi am trimis-o pe nevastă-mea la coaforul cu pricina. Nu că n-ar fi ea frumoasă, dar

pentru cițiva poli, merită să am și eu pe lingă mine o Sophia Loren! Dacă nu în carne și oase, barem în carne și perucă. Iar pentru miine, spre păstrarea echilibrului conjugal, am luat și eu oră la același coafor. Să aibă și Mariana alături de ea, un Mastroiani.

Frați bărbați, puteți regreta că n-ați luat parte la această paradă a coafurilor, a zulufilelor, a buclelor, a turnurilor, a tunelurilor, a melcilor, a chiflilor confecționate din păr proprietate personală, aranjat în fel și chip!...

Eu m-am îndrăgostit de o coafură în forma unui Fiat 850, cu cele patru roți așezate pe

creștet și cu roata de rezervă pe frunte. E drept că ambreiajul nu se vedea, dar avea o caroserie care a făcut să suspine pe toți bărbații din fotolii. Vocea unui puști a spart liniștea sălii:

— Mămico, o coafură tip automobil ca aceea a lui tanti se poate purta numai dacă ai carnet de conducere?...

Au defilat tot felul de coafuri. Pentru fete înalte, pentru fete mărunte, pentru grăsuțe, pentru slăbuțe, pentru sentimentale, pentru divorțate, pentru împăcate, pentru căsătorite, pentru răsgîndite, pentru logodite, pentru aminate, pentru... pentru ... pentru... Of, of! După cel de-al doilea «of», mă întrebă nevastă-mea:

— Bărbate, care coafură crezi că m-ar prinde mai bine?

— Nu știu, draga mea, care te-ar prinde pe tine, dar pe mine m-ar prinde grozav cea din stînga. Oxigenata.

— Și de ce crezi că te-ar prinde?

— Păi, m-ar prinde, fiindcă m-ar urmări ori familia ta, ori vreo prietenă. Ele nu și-ar da seama că mă plimb cu coafata numai de amorul artei.

Mi-a aruncat citeva priviri, fulgere! Asta însemna că e prima și ultima paradă a coafurilor la care m-a luat și că de săptămîna viitoare mă trimite la teatrul «Țăndărică» pentru reeducare.

I-am aruncat la rîndul meu priviri autocritice și am jurat credință eternă coafurii ei. Apoi, din nebagare de seamă, am aplaudat drăgălașele prezentatoare puțin peste stasul prevăzut pentru soții credincioși, din care cauză ea m-a întrebat bănuitoare:

— De ce aplauzi cu atita forță!

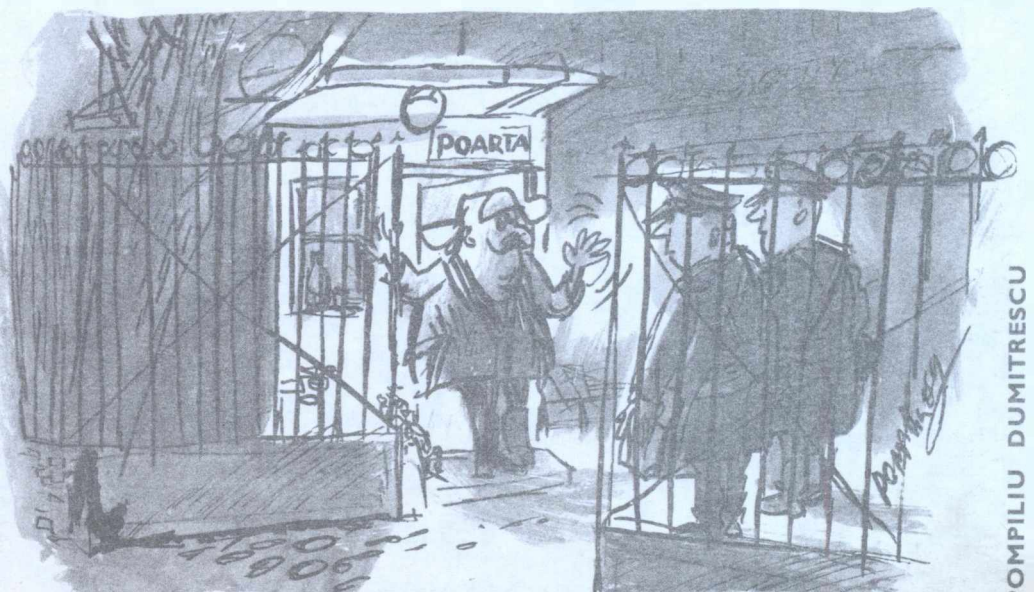
Iar eu i-am răspuns:

— Ce să-i faci, mami? Așa sint bărbații! Nu se schimbă cit ai bate din palme...

Așa că, a doua zi, ca s-o împac, a trebuit să bat din portofel, întrucît nu se terminase bine «Parada coafurilor» și urmă o «Paradă a modei» la magazinul «Eva».

Și cine plătește? Adam, săracu'...

La un control efectuat de miliție la întreprinderile din jud. Dîmbovița, au fost găsiți într-o singură noapte: 35 paznici dormind, 24 părăsiseră postul, 6 încălcase ră consemnul, iar alții în stare de ebrietate.

— ... După cum vedeți... nici nu dorm, nici nu mi-am părăsit postul și n-am încălcat nici consemnul... Hic...!!!

Semn că primăvara vine

Cronică rimată de SIN ARION

Noaptea s-au micșorat,
Zilele sînt mai senine,
Aerul e parfumat,

Semn că primăvara vine.

Unii spun..., și e posibil,
Că la «Centrul x»..., în fine,
A sosit azi combustibil,

Semn că primăvara vine.

Patru luni am așteptat
Un coșar, și-acum «ce bine»:
Trei coșari s-au prezentat,

Semn că primăvara vine.

Aprozarul a lansat
Zarzavat... tarabe pline,
Moale... proaspăt dezghețat,

Semn că primăvara vine.

De la «Nufărub» paltonul
L-am scos ieri... L-am pus pe mine.
E și «cazul» și «sezonul»,

Semn că primăvara vine.

Nu ne-ați crede că-n sfîrșit
Sînt mesade-n magazine
Și blănari... sînt de găsit,

Semn că primăvara vine.

Zimbitor ca niciodată
Șeful a glumit cu mine,
A și ris... cu gura toată,

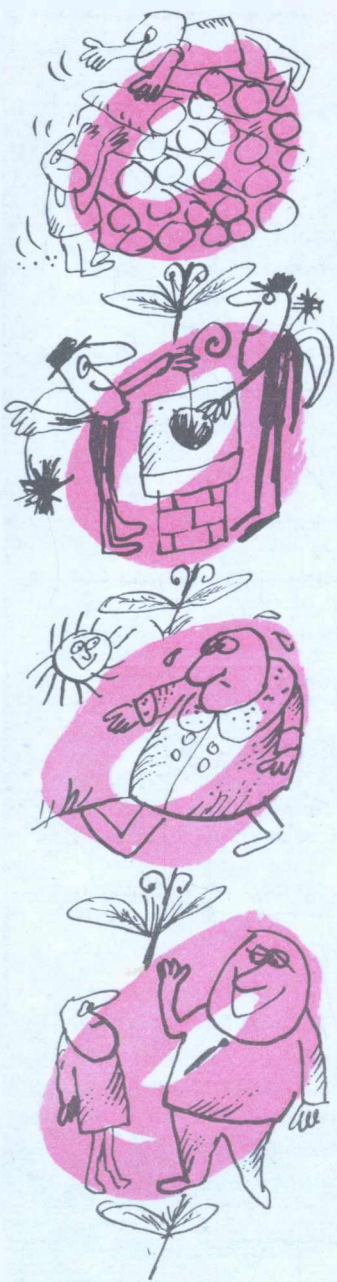
Semn că primăvara vine.

De cînd s-a topit zăpada
I.C.B.-ul..., vede-oricine,
Nu ne mai stropește strada,

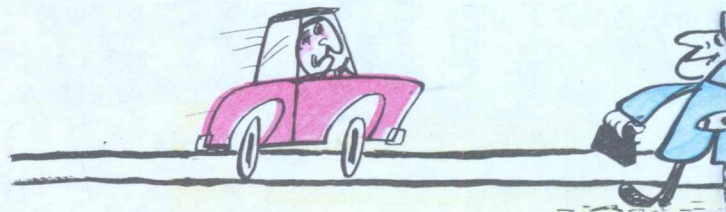
Semn că primăvara vine.

Ghiociei și mărțișoare
(Știu bărbații pentru cine)
S-au născut... Nu-i asta oare

Semn că primăvara vine?

I. DAVIDESCU

OPO

Din «Jurnalul»

de MIHA

Sculat orele 5 dimineața. Băut ceaiul de sunătoare. Dat laptele pisicii, făcut sandvișurile Aglaiei. Termometrul din fereastră a înregistrat -7 grade. Lucrat bine la birou pînă la orele 15. Puțin obosit. Seara bilete la cinema. Văzut spectacolul «Noaptea». Frumos. Ce păcat că-i atît de trist. Acasă ușor nervos. Ne vom duce să vedem o comedie.

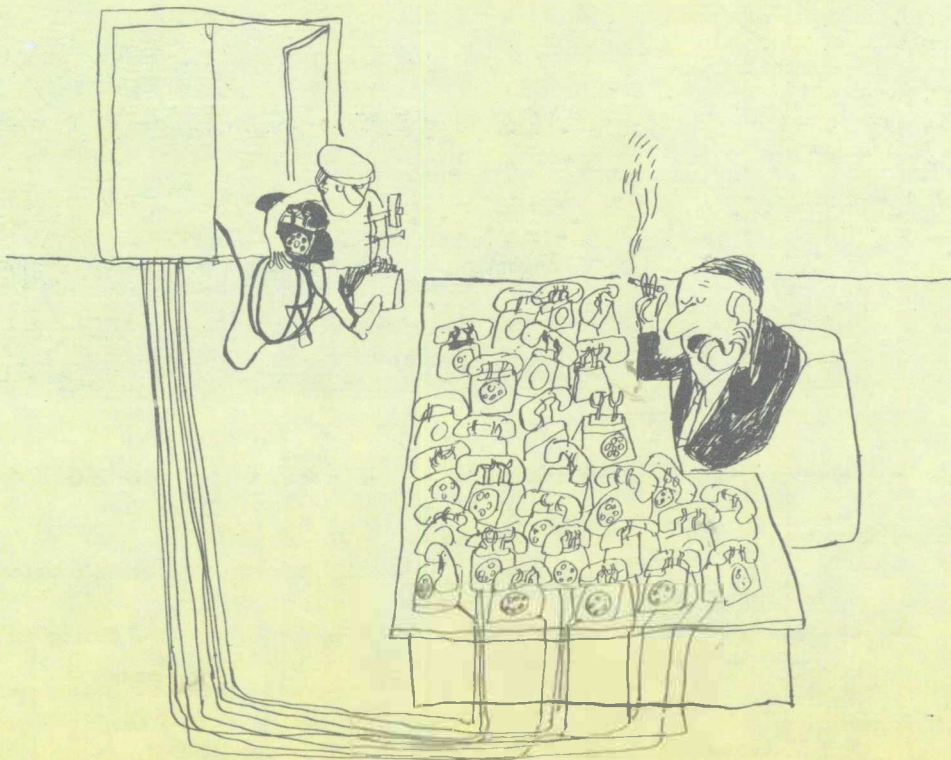
Sculat orele 5 dimineața. Băut ceaiul de sunătoare. Dat laptele

pisicii, făcut sandvișurile Aglaiei. Termometrul din fereastră a înregistrat -7 grade. Lucrat bine la birou pînă la orele 15. Ceva mai obosit. Seara bilete la teatru. Văzut spectacolul «Meteorul». Frumos. Dar de ce mor toți? Noaptea criză de ficat. Băut sunătoare. Ași! Dormit rău, visat coșciuge. Neapărat trebuie văzut o comedie.

Sculat orele 5 dimineața. Băut ceaiul de sunătoare. Dat laptele pisicii, făcut sandvișurile Aglaiei. Termometrul din fereastră a înregistrat +7 grade. Lucrat la birou pînă la orele 15. Nu știu ce am! Sînt agitat. Seara bilete la teatrul de comedie. Văzut spectacolul «Uci-gaș fără simbrie». Frumos. Noapte migrenă. Nu înțeleg de ce! Nu m-a durut capul în viața mea. Am visat pe tata. Cineva se apropia de el cu gînd ucigaș și îi spunea: — Ce să fac, nene? N-am simbrie! Ce naiba! Nu pot vedea și eu o comedie?

Sculat orele 5 dimineața. Băut ceaiul de sunătoare. Dat laptele pisicii, făcut sandvișurile Aglaiei. Termometrul din fereastră a înregistrat -7 grade. Lucrat la birou așa și așa pînă la orele 15. Stau prost cu nervii. Mă mir! Seara bilete la cinema. Văzut filmul «Un dolar găurit». Frumos. Unul tră-

V. CRĂITĂ-MÎNDRĂ

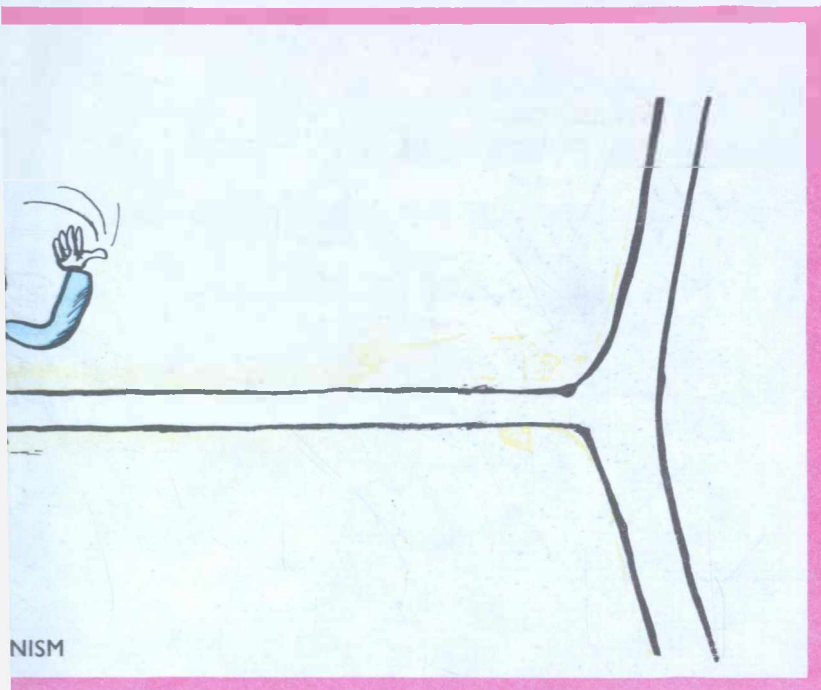

— Ce făceam?... Așteptam un telefon...

CE ESTE
MINI-
JU DA

de V. RĂDULESCU

NISM

„Zaharache”

OLDEA

gea și zece mureau. Și uite așa până la sfârșit. Noaptea insomnie grozavă. Din ce? Că eu dacă pun capul pe perină în zece secunde am adormit! Nu-mi vine somnul din cauza sughițului care m-a apucat chiar în timpul filmului. Orele trei noaptea! Trei focuri de pistol. Sar din pat ca ars! Uf! Mi s-a părut. Un camion își încerca eșapamentul. Nu se mai poate. Trebuie să văd o comedie.

Sculat orele 6 dimineața. N-am băut ceaiul de sunătoare. Dat laptele pisicii. Am uitat să fac sandvișurile Aglaiei. N-am văzut termometrul. Or fi -7 grade sau $+7$ grade, Dumnezeu știe! Lucrat la birou ca vai de capul meu până la orele 13. Adormit buștean până la orele 15. Cred că nu sînt în apele mele. Văd pisici negre, aud uși care scîrție lugubru, cortegii funerare. Seara bilete la teatru. Văzut spectacolul «Echilibrul fragil». Frumos. M-a apucat plînsul. Tristă e viața, domnule! Oamenii mor... afară plouă. Noaptea halucinații... Se făcea că mă despart de Aglaia după 30 de ani. Ce-o fi asta, nene? Dacă nu văd o comedie...

Sculat ceaiul de sunătoare. Băut laptele pisicii. Făcut sandvișurile Aglaiei. Mîncat pisica. Termome-

trul din fereastră — $+7$ grade. Dormit birou până la orele 15. Observație de la direcție. D-ai-a nu mai pot! Omorît cu tamponul sugătoare al directorului unu păianjen mare, negru. Seara bilete la filmul «Profesioniști». Frumos. De pe ecran trăgea unul cu pistolul în mine. Urlat și ascuns sub bancă. Noaptea, luat pasinal, valeriană, bromoval și ciclobarbitol. Timpit complet. Trezit sub pat. Din casa alăturată se trăgea în mine. De ce să mă omoare, domnule? Sînt funcționar de 30 de ani... nu fac rău la nimeni! Ce-au cu mine?

Sculat «Profesioniști». Băut Aglaia. Dat laptele în termometru. Făcut sandvișuri din cartoane decupate. Pisica a înregistrat la fereastră — $+7$ grade. Aruncat pisica pe geam. Probabil că s-a stricat. Lucrat directorul cu colegii pe capul meu până la orele 15 cînd au fugit toți din cauza călimării pe care am aruncat-o. Seara bilete la teatru. Am văzut «Dansul morții». Frumos, frumooooos, frumooooos, fru... pă dracu! Era cald în sală așa că m-am dezbrăcat în pielea goală. Protestat lumea. De ce? D-ai-a sînt haine! Să le imbraci și să le dezbraci. Nu mai înțeleg nimic! Aglaia leșinat. Prima oară în treizeci de ani. Noaptea dus alai mare până în șoseaua Berceni...

ABRACADABRA

Fel de fel de fachiri, de neguțători de iluzii și deziluzii se perindau altădată prin iarmaroacele românești. Pe bază de tarif și cu maximă exigență artistică, ei făceau hocus-pocus și luau banii amatorilor de vise, cît ai zice «abracadabra».

Buna credință a acelor ce mergeau la iarmaroc era înșelată de jocul «Uite popa, nu e popa».

Un descendent demn al acestor maeștri între-ale șarlataniei a fost timp de cinci ani și celebrul Augustin H, acesta fiind însă în mare progres față de precedesori, pentru că avea și diplomă. Și anume, diplomă de inginer hidrolog, activînd la Direcția teritorială a apelor, Oradea. Ca specialist hidrolog, Augustin s-a condus după proverbul — puțin modificat — că apa trece și... miile rămîn. În virtutea acestui proverb și sensibil la foșnetul bancnotelor, inginerul hidrolog, talentat pesemne din naștere, a început să practice o a doua meserie, și anume a dat zvon că el face rost de locuințe frumoase, slujbe grase, permise de conducere auto și orice altceva, totul pînă la concurența sumei de lei 5 000. Și, bineînțeles, Augustin încasa, banii îi topea și nimic nu se mai vedea. Azi așa, miine așa, pînă ce inginerul, hidrolog fiind, tot a intrat la apă. A parafrazat el proverbul cunoscut spunînd că «apa trece și... miile rămîn», dar a dat peste altul, tot hidrolog, pe care n-a mai putut să-l parafrazeze: «Ulciorul nu merge de multe ori la apă».

Așa că i s-au dus și miile, și diploma pe apa Simbetei. Că oricît o fi el de hidrolog, nu se mai spală cu toate apele.

JO. TEODORESCU

Cu această întrebare, «Urzica» s-a adresat opiniei publice... Iată ce au răspuns următorii:

UN MIOP: Ce este mini-jupa? Apropo, unde vedeți dv. că este?

UN HIDROLOG: Mini-fustele sînt ca apele Dunării, vara: în scădere continuă!

UN POSEOR DE AUTOTURISM: O pacoste, domnule! Ieri aflîndu-mă la volanul Fiat-ului meu, era să fac 1 237 accidente ușoare și 4 459 grave!

UN FILOZOF: Întrebarea nu este «ce este», ci ce-ar putea să fie dacă n-ar mai fi și cît este!

UN PENSIONAR (75 de ani): Puțin îmi pasă ce e!

UN COPIL (6 ani): Este rochița surioarei mele de 12 ani, pe care

o poartă mămica atunci cînd merge în oraș!

O FEMEIE: O dovadă evidentă că noi femeile sîntem pornite să facem economie.

UN «MORALIST»: Mini-fusta este prilejul de a vedea la o doamnă cumsecade chiar mai mult decît se cade!

UN LOGICIAN: Problema n-a fost elucidată pe deplin intrucît nu se știe precis dacă fusta este prea scurtă sau picioarele prea lungi.

UN DIRECTOR DE ÎNTREPRINDERE: Nu cunosc problema! Secretara mea are 52 de ani!

UN VÎNZĂTOR DE LA O.C.L. — STOFE DE DAMĂ: Vînzare slabă, domnule, asta e! Deși numărul cumpărătoarelor s-a triplat, me-trajul vîndut pentru fuste a scăzut de trei ori!

AND. OCTAVIAN

Epigrame despre epigrame

Foarte des cu-o epigramă
Poți să generezi o dramă.
Rău e dacă scrii o dramă:
Generind o... epigramă.

O epigramă ce țintește
Un medic și îl «ia frumos»,
Prin sine însăși dovedește
Că autoru-i sănătos!

Foarte des acela care
Îl injuri în patru rinduri
Îți dorește cu ardoare
Să ajungi în patru scinduri.

Epigrama-epitaf
Despre cel ce azi e praf,
Poți s-o spui oricând, oriunde
Fiindcă mortul nu răspunde.

VIRGIL RADOVICI

CEI AFAČERIȘTI

SAU MAREA CĂPĂTUIALĂ A MICILOR CIUBUCARI

Ciupercă și tămie • Valuta la grătar • Tragera la țintă și tragerea pe sfoară!

Dintre toate meseriile, cea mai grozavă e cea de afacerist. Nu trebuie condiții de studii și vechime. Dai o lovitură și stai. Mai dai una și iarăși stai. Mai dai încă una și uite așa, din lovitură în lovitură, stai... la răcoare. În felul acesta nu capeți studii, dar în orice caz capeți vechime. Ceea ce, oricum, e o condiție.

Față de această perspectivă, afaceriștii din jurul nostru sînt destul de puțini. De aceea, pentru exemplificare, vom da aici cîteva cazuri.

CAZUL UNU: AFACERISTA CIUPERCĂ

Afacerista Ciupercă Floarea și-a început cariera la Întreprinderea de prestări servicii

din Capitală. A picat acolo, la întreprindere, la sectorul «Luminări-tămie».

Veți zice poate că ce pricopsală e cu luminările și ce chilipir e cu tămia? Că tămia e o valută ca oricare alta. Dai tămie și iei bani. Dai luminări și iei gologani. Nu știm exact cită tămie și cite luminări a dat tanti Floarea, dar bănuim cam cîți bani a luat, dat fiindcă a fost prinsă cu frumușica sumă de 35 600 lei fără justificare.

Cum s-ar zice, a umblat cu tămie și a dat de dracu'. A găsit ce-a căutat cu luminarea!

CAZUL DOI: CIUBUCARUL IORDACHE

O fi tămia forte, dar să știți că nici micii nu sînt devalorizați. Fleicile, fuduliile, toate,

la o adică, sînt convertibile în lei. Grataragiul Iordache Ion de la IAPL «Ialomicioara» a convertit pînă acuma frumușica sumă de 45 690 lei, pe bază de grătar. Cînd să-i justifice însă, a rămas, vorba ceea, tămie!

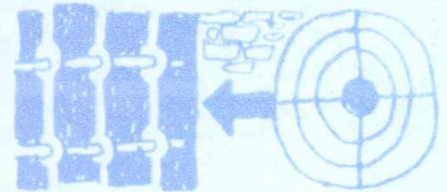
A crezut că se căpătuiește, Iordache. Avea încredere în antricoate, în fudulii, în mici. Cîte nu se frig la grătar! Cel mai tare însă,

recunoașteți și dumneavoastră, s-a fript grataragiul!

CAZUL TREI: BIȘNIȚARA ZORZON

Norocul a învățat-o pe Zorzon Vera să pună pe roate taraba cu «Roata norocului» și încă una pentru «tragere la țintă». Se învîrtea roata, se învîrtea și coana Zorzon. Numai din învîrteală s-a ales cu vreo cîteva miișoare. Mai exact 229 de miișoare. Asta zic și eu

tragere la țintă. Țintești ținta și nimerești direct miișoarele.

Numai că doamna n-a nimerit și la fisc, pentru a plăti impozitele la acest ciștig fabulos! Dar roata norocului se învîrtește. Nu numai Vera Zorzon.

Acum roata merge înapoi. Așa că n-o să fie de plată numai impozitele.

P. LUDMILA

A. ANDRONIC

Zilnic între orele 6—7 autobuzele 31, 32, 42 și 38 sosesc în stație cu întirziere și supraaglomerate

— Bucură-te, dragă! În sfîrșit, a sosit autobuzul!!!

(La o masă stau cei doi bărbați în negru și discută în șoaptă, fără a pierde din vedere intrarea în local)

1. — L-ai reținut cu precizie?
2. — Da. Are cam 180 de centimetri înălțime, mustață mică, pe oală, vagi urme de chelie, tendință de îngrășare, figură sănătoasă...

1. — Puțin cărunt la temple.
2. — Întocmai. Costum gri închis, cu vestă, cămașă albă, ușor șifonată și cravată neagră.

1. — Nu uita, pantofii negri de antilopă. Bun. Eu mă duc acum să dau o raită prin cealaltă sală și pe la garderobă. Dumneata, între timp, fii cu ochii pe ușă. Să nu-ți scape, că-i nenorocire!

2. — Nici o grijă. Știu ce am de făcut! Duceți-vă liniștit!...

1. — Numai să nu-ți scape! Dacă nu ești foarte atent, dispare într-o clipă și adio!

2. — Nu va avea timp! În secunda în care apare, săr, îi ies înainte, îi tai calea și îl rețin pină te întorci!

1. — N-ai să reușești! Trebuie

să acționezi singur! Dacă ai reușit să-i ieși în față, nu mai ezita nici o clipă... Știi ce ai de făcut?

2. — Da. Îi cer două halbe și două fripturi de porc slabe!...

GAURA

(Pacientul stă dirziind în scaun. Dentistul se apropie cu instrumentul)

D: Deschideți gura.

P: Aaaaaa!

D: Phi, ce carie! Phi, ce carie!

P: O fi, dar nu trebuie s-o spuneti de două ori!

D: Eu n-am spus de două ori: dar, știți, ecoul!...

LUCRARE

Tema lucrării era: «Omul pe care îl admir». După ce corectă toate caietele, profesoara anunță în clasă că cea mai bună lucrare a făcut-o Fănel. Și o citi cu voce tare, în clasă:

— «Omul pe care îl admir este tăticul meu. N-are capricii, nu-i morocănos, nu-i incuiat, nu-i anti-patic. Este un om plin de suflet, de idei interesante. Citește mult, îi place muzica, pictura, baletul și joacă foarte bine șah. Știe să schieze și să înoate. Deși nu mai e foarte tânăr, dansează minunat. Nu-i un

om foarte frumos, dar știe să fie agreabil. Deși este teribil de modest, este recunoscut ca foarte deștept și cinstit. Are grijă de noi, este un soț ideal și un tată minunat, iar la serviciu este adorat pentru înțelepciunea și amabilitatea sa. Iată de ce îl admir pe tăticul meu mai mult decît pe oricine.»

Profesoara termină de citit și i se adresează înduioșată lui Fănel.

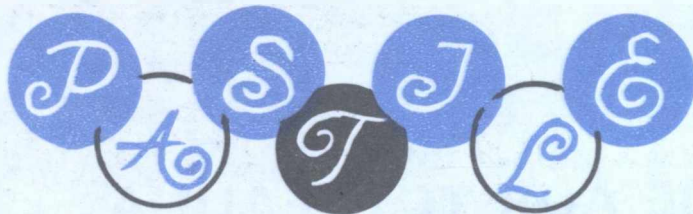
— Singur ai scris lucrarea sau te-a mai ajutat cineva?

— M-a ajutat... dar numai puțin...

— Cine?

— Tăticu...

PETRE BOKOR

DAN HAYON

SITUAȚII

RĂSPUNDERI FĂRĂ... RĂSPUNDERE

Nu doream ca tocmai pe această cale, să aducem noutatea în rindul colaboratorilor apropiați ai amabilului director Toma Martin, din Ministerul Industriei Chimice. Parcă îi și vedeam pe unii ce mutră o să facă cînd vor citi aceste citeva rinduri. «Ai văzut, o să zică invidioșii, vorbește și «Urzica» despre el. S-a pricopsit!...» Păi cum să nu vorbești despre un asemenea om? Dar ce spunem noi; un om și jumătate! N-ar deranja el pe nimeni!

Adică să fim sinceri, nu știm exact dacă nu deranjează chiar pe nimeni, dar în orice caz pe șefii domniei sale nu-i prea deranjează. Ce, i-a deranjat cînd a plecat în deplasarea aceea și a luat cu dînsul niște documente care intră în nomenclatura celor secrete? Nu! A încercat să deranjeze pe cineva ca să ceară aprobarea pentru a lua cu dînsul asemenea documente? Nu! A deranjat dînsul...

Nu, categoric nu! Acestea fiind scrise, ne vom opri și vom căuta să motivăm aversale tușului tipografic, îndreptat spre acea răspundere a domniei sale, lipsită de... răspundere și repetată apoi tot fără... răspundere. Dar, s-o luăm de la capăt.

...Aer, soare, viligiatură picantă în provincie, cu amintiri (ah, ce amintiri!), de neuitat! Poate nu era atît de «picantă» și nici atît de «neuitată», dacă T. Martin n-ar fi avut asupra lui și un document al cărui caracter Strict Secret îl cunoștea bine de tot. Ei și ce-i cu asta? N-are omul voie să plimbe, acolo, niște secrete? Are! Așa că le-a plimbat! Le-a plimbat în așa hal de nu s-au văzut. Adică nu s-au mai văzut de loc. Le-a pierdut. S-a întors, «sireacu», în Capitală cu... buza umflată. Dar «buza» nu era în felul acesta din cauza supărării. Nu! Era — vezi

doamne — o stare meditativă. Gîndea omul! Gîndea ce ține ca să folosească pentru a ticlui cît mai bine împrejurarea pierderii. Ce, n-avea la ce să gîndească? Oho!... Noroc că pină la urmă documentul s-a găsit, iar cei competenți au informat conducerea ministerului respectiv.

Dar oamenii învață din cite-un pocinog ca ăsta. Directorul Toma Martin, o fi învățat ceva? Dar, să lăsăm să vorbească faptele.

...Zi primăvărată. Razele binefăcătoare ale soarelui pătrundeau cu dărnice prin fereastra deschisă în cabinetul de lucru al amabilului Toma Martin, care, trona la masa de lucru. Printre alte multe hîrtii ce se aflau pe masă, erau și zece (!) lucrări strict secrete. Ei și ce dacă, o să spună unii, are asta vreo importanță? Are! Că, vedeți dumneavoastră, cu asemenea documente nu se umblă, așa oricum. Acele «hîrtii» nu erau prinse în nici un fel de evidență, că se găsesc în cabinetul domniei sale.

Și ce, credeți că înainte de a veni la dînsul controlul acela inopinat, nu știa că asemenea documente se manipulează după o anumită regulă? Știa! Dar, domnia sa, le manipula după cum îl tăia capul și pe propria-i răspundere.

— Cum, a îndrăznit cineva să-l întreb, dumneavoastră... răspundeți de toate astea?

— Răspund, spuse prompt și amabil, ca întotdeauna, domnia sa...

Bravo, bravissimo, așa da! Ne întrebăm însă pină cînd cu o asemenea... răspundere?

PETRE HLADCHI-BUCOVINEANU și VICTOR JERCA

Tăcerea

NU-I DE AUR TOTDEAUNA

ECONOMIE DE RĂSPUNS

Într-un desen publicat în nr. 11/1968, «Urzica» a criticat D.S.A.P.C.-ul Craiova, din vina căreia, la construirea «Casei Agromomului», s-au cheltuit 1 210 000 lei în plus. Era normal ca, sesizați de noi, tovarășii din Comitetul executiv al Consiliului popular județean Dolj să-și spună părerea față de risipa bănească. Dar, primind sesizarea, nu ne-au răspuns la adresa nr. 5259 din 21 iunie 1968 și nici la revenirea trimisă în septembrie același an.

Există două explicații. Prima: Consiliul popular județean n-a vrut ca, la sutele de mii de lei cheltuite, să adauge și costul unor mărci poștale. A doua, pare mai plauzibilă:

*Sub nici o formă, dinșii nu răspund
Deoarece s-au supărat profund
Și chiar sint gata să ne ia la zor
Că ne-am amestecat în «Casă» lor.*

REZOLVARE PE SPECIFIC

Anunțăm pe corespondentul care, în luna ianuarie 1968, ne semnala o serie de practici nejuste ale inginerului Ciobanu ca profesor la Grupul școlar economic forestier din Arad, că tot nu-i putem comunica rezultatul cercetărilor. Deși a trecut peste un an de cind «Urzica» a sesizat fostul IPROFIL arădean și opt luni de cind a adus cazul și la cunoștința Ministerului Economiei Forestiere, corespondența nr. 754 a rămas fără răspuns. În schimb, această atitudine nu poate rămâne fără un comentariu:

*Amintitul minister
N-a dat încă nici un semn.
Cică, e forestier
Și de-aceea stă de lemn.*

CASĂRI FĂRĂ JUDECATĂ

O carte poștală adresată de revista noastră în nr. 20/1968 conducerii I.S.C. Hunedoara ridică problema casării unor mari cantități de masă electroizolantă neagră și galbenă. Astfel, întreprinderea a scăpat de stocuri supranormative, dar nu și de critica «Urzicii». Numai că, Ministerul Industriei Metalurgice, informat de noi cu adresa nr. 5336 din 12 noiembrie 1968, a luat cunoștință de sesizare și... a tăcut. Iată de ce:

*Fără răspuns pînă-n prezent rămas-a
Căci astfel a funcționat sistema:
O întreprindere casează «masă»,
Iar ministerul de resort... problema.*

ÎN TON CU SALVAREA

Anul trecut doi corespondenți ne-au relatat că la Călan și Petrila ambulanțele sanitare au fost trimise doar cu șoferul și fără nici un cadru medico-sanitar la gravide gata să nască. Deoarece ambele răspunsuri primite de la Direcția sanitară a județului Hunedoara erau nemulțumitoare, «Urzica» a criticat aceste cazuri în nr. 15 din 1968. Materialul intitulat «Salvați... Salvarea» a fost trimis cu adresa nr. 2840/4172 din 20 august aceluiași for medical. Dar noul răspuns, de data asta, este sublim, dar lipsește cu desăvîrșire pentru că,

*Dacă mama — am văzut —
Fără moașă a născut,
Azi răspunsu-n compensare
Foarte multe moașe are.*

GH. ZANEA

N. CORNELIU

— Trebuie să-mi cer transferul; aici toate merg pe dos...

EXAMEN DE ZIUA FEMEII

(urmare din pag 5)

- (a. Sahara, b. Tartarul, c. Tokio)
- 27 — Cine a spus că «femeia este cel mai prețios dar pe care l-a primit pământul»?
(a. Sadi Rudeanu, b. I. Avian, c. Nimeni)
- 28 — Cui îi revine meritul de a fi preparat primul apa de Colonia, atât de apreciată de femei?
(a. Benjamin Franklin, b. Arhimede, c. Giovanni Maria Farina)
- 29 — Știți cine a scris aceste frumoase versuri?
*Astfel, pe voi, cu trupuri ce strălucesc
nestins
Cu ochi strițați de aur și pieptul alb în
floare
Vă preamărim, femei ale patriei, în care
Tot idealul nostru trupesc este cuprins.
(a. Dumitru Solomon, b. Sfintul
Augustin, c. Emile Verhaeren)*
- Dragi cititori, în cazul în care ați totalizat:
- 29 de răspunsuri corecte, înseamnă că sinteți preocupați de soarta noastră și vă admirați vastele cunoștințe de care dispuneți.
- 28 de răspunsuri corecte — sinteți prea mult preocupați de soarta noastră. Ar mai trebui să și citiți.
- 27 de răspunsuri corecte — nu prea sinteți atenți cu femeile. De-altfel nu ați fost atenți nici la răspunsuri, deoarece ați fi observat că cele corecte se află notate, toate, sub litera «c». Deci este un ce, la mijloc.

Sub 27 de răspunsuri corecte — nu-mi vine să cred că există un asemenea bărbat. Dacă poate crede cineva că eu am luat premiul Nobel și că Turnul Babel a fost inventat de o femeie, atunci habar n-are de nimic. E un preșcolar căruia nu trebuie să i se vorbească încă despre femei.

— Și văzînd că nu-mi trece, am venit la consultație...
— Perfect, dezbrățați-vă!

ZILE DE NEUITAT

Cooperativa agricolă de producție «Viață Nouă» din Poiana Mare, județul Dolj, se poate lua la întrecere, pe linie de aparat administrativ, chiar și cu Uzinele «23 August» din Capitală. Depășind timpurile arhaice, când împărțeala veniturilor și rezolvarea celorlalte probleme administrative se făcea de către un biet socotitor, această mică cooperativă a reușit să convingă o serie de cadre bine pregătite să lucreze în cadrul cooperativei.

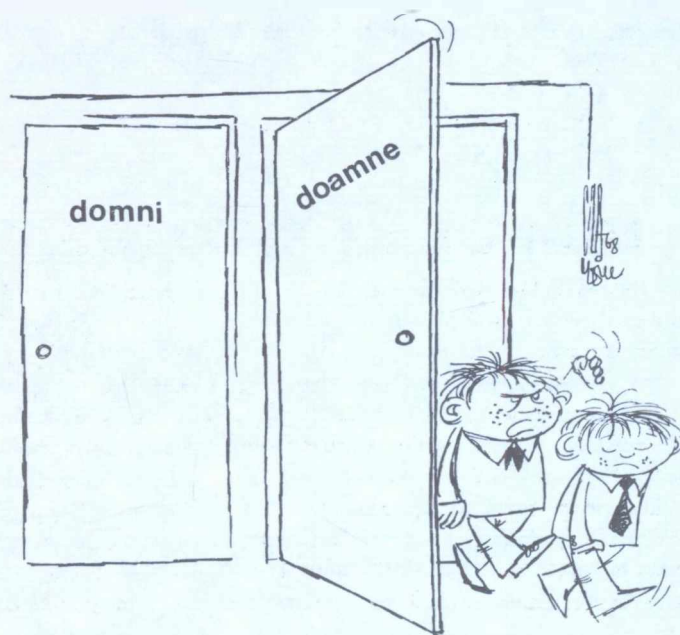
Astfel, în anul 1968 au fost convinși să pună umărul la bunul mers al cooperativei nu mai puțin de șase contabili, care asigură rezolvarea tuturor problemelor la un nivel înalt, dându-se ca sigur faptul că în felul acesta nu mai poate surveni nici cea mai mică greșeală. Deci cooperatorii pot dormi acum liniștiți, dat fiind că cei șase contabili veghează la împărțirea justă a drepturilor lor. S-au ridicat însă unele critici în legătură cu faptul că cei șase contabili care au avut grijă de treburile contabile ale cooperativelor au primit pentru asta 1 212 zile-muncă, reprezentând retribuția lor. Dar ce importanță are că pierd cooperatorii 1 212 zile din munca lor, cind ceea ce le rămîne, le rămîne exact?

Un singur cooperativar, se pare, s-a supărat. Și așa se face, pesemne, că i s-au acordat și el a primit 225 zile-muncă pentru că, după cum s-a specificat, s-a ocupat de «Colțul roșu». Atita doar că la acest C.A.P. nu există «Colț roșu».

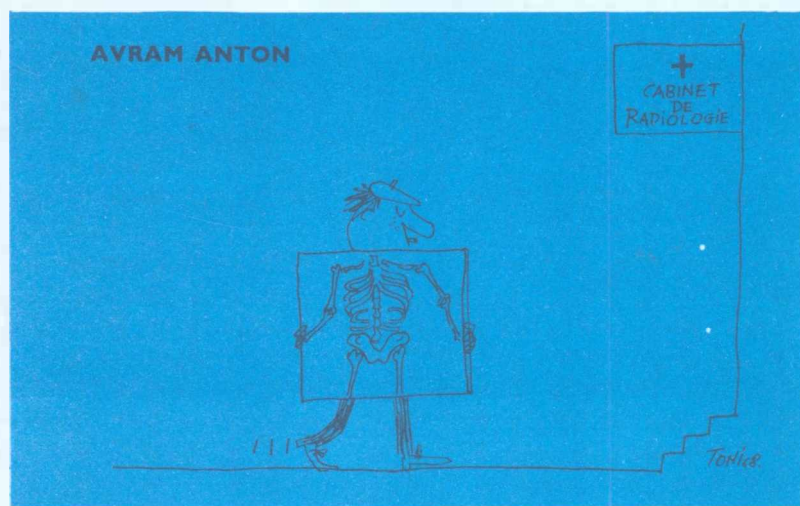
Ca să vedeți cum tot se mai fac greșeli, chiar și cu șase contabili. Vă spun eu, ar mai trebui vreo doi. Că unde-s opt, puterea crește!

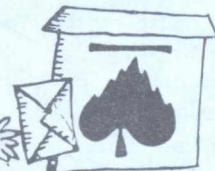
N. CLAUDIU

— De ce te lauzi, mă, că știi să citești?!?

urzico
DE DEPARTEȚI SCRIU

URZICO DRAGĂ,

În Bălăcești, județul Galați, a fost nu de mult ridicat un cămin cultural. Numai că, neținându-se seama de faptul că locul ales pentru construirea căminului prezintă unele denivelări cu tendințe de accentuare, s-au pomenit localnicii că într-o bună zi unul din pereții clădirii a început să se lase, mai bine zis să se afunde de parcă s-ar fi aflat pe platforma unui lift care pornește să coboare.

La ora cind scriem aceste rânduri, peretele continuă să se scufunde lent, ceea ce va face ca în curînd să avem în comună un cămin cu trei pereți, și poate că pînă la urmă, cine știe, s-ar putea să rămînă doar două ziduri sau niciunul.

Ce ne facem cu acoperișul dacă ne pleacă toți pereții? Că dacă rămînem fără cămin, n-o să putem spune că avem... acoperiș cultural!

**I. Panaît
Bălăcești, jud. Galați**

URZICO,

La Autobaza nr. 1 din Pitești, Ion Cristea funcționa pe postul de

tehnician II. Prin nu știu ce împrejurare el a pus mina pe cartea de muncă și a modificat niște date, cu care prilej și-a mărit perioada de timp de cînd se află în producție. Urmarea a fost că automat s-a propus promovarea sa în muncă și ca atare s-a procedat la trecerea lui în postul de tehnician I, majorîndu-i-se salariul cu peste 500 de lei.

Noroc că a fost omul prudent, că dacă se «îmbătrînea» prea mult, era scos la pensie. Și pînă ajungea bătrîn de-adevăratalea, se plictisea, că doar e tînăr. În schimb mi se pare că nu mai e tehnician nici I și nici II. Deoarece ne-a dovedit omul că are tehnică, dar nu din care ne trebuie...

I. Stănilă, Pitești

URZICUȚO,

Drumul județean 204 Brăila — Măicănești a fost modernizat, adică asfaltat prin anul 1966. Iată însă că pe o lungime de 4 km, în sectorul aferent Brăilei, drumul este complet degradat, plin de gropi, motiv pentru care circulația se face foarte anevoios.

În cele din urmă s-a constatat că degradările apărute se datoresc atit unor rețete greșite, aplicate la prepararea amestecurilor asfaltice cît și unor infiltrații de ape a căror posibilă prezentă nu a fost prevăzută.

Deocamdată singura inițiativă pornită este aceea de a se pune capăt ipocriziei. Adică s-a interzis categoric să se mai ureze celor care pornesc pe acest traseu, drum bun!

Cum însă situația de față nu mai poate fi multă vreme prelungită, ar trebui ca Serviciul județean de drumuri să întreprindă odată cele cunvenite. Nu de alta, dar dacă acest drum mai este lăsat multă vreme în starea aceasta, sînt șanse să dispară și pe urmă ia-l de unde nu-i! Și nu se face să ai lipsă în gestiune o șosea!...

Petre A., Brăila

URZICUȚA NOASTRĂ,

Există pe lume mulți mincăcioși în stare să consume la o masă un purcel întreg de cîteva kilograme. În C.A.P.-ul nostru, Benesat, din județul Sălaj, îl avem însă pe Ion

Leschian, îngrijitor de noapte la ferma Aluniș. Acesta a întrecut pe toți mincăcioșii de pe glob. Ca dovadă, într-o noapte, a mîncat fripte 117 vite, întregul efectiv zootehnic, cu piei, coarne și copite. Neavînd la îndemînă un aragaz sau o plită de gătit, pe care nici n-ar fi încăput atîtea animale, el le-a dat gata cu felinarul.

Seara, l-a aprins în grajd și l-a așezat aproape de planșeul din plăci de trestie, iar după aceea a plecat în sat. Incendiul care a izbucnit repede a înghițit toate vacile de lapte, vițeei sugari și tăurașii de îngrășat, efectiv în valoare de circa 300 000 lei.

Deocamdată, îngrijitorul Leschian a scăpat nevătămat, deși, în urma pagubei pricinuite, el s-a ars urît. Pasămite, lăsînd felinarul aprins în grajd, a uitat de-o melodie populară care spune: «Fă lampa mai mică!».

**Cîțiva țărani cooperatori din
C.A.P. Benesat-Sălaj**

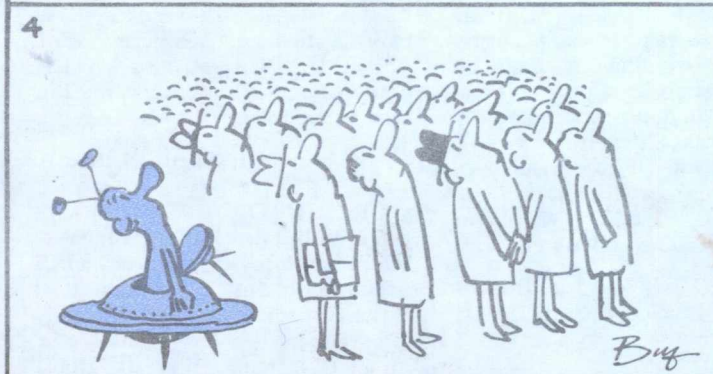
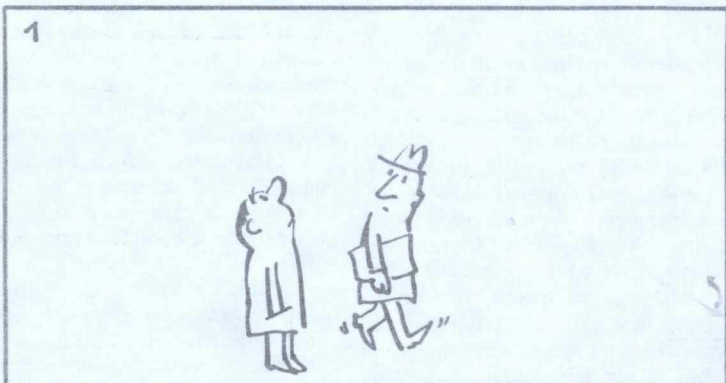
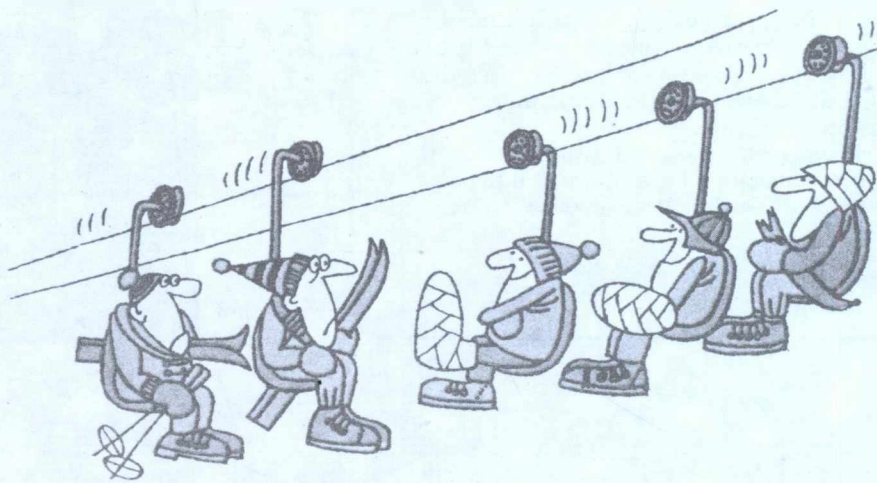
Rubrică realizată de
DAN MANOLESCU

Umor

DE IMPORT

DIN
R.P. UNGARĂ
R.S. CEHOSLOVACĂ
ANGLIA
R. D. GERMANĂ

BUZEA

FĂRĂ CUVINTE

DIN POȘTA

REDACTIȚI

Din recolta manuscriselor mai vechi și mai noi, am spicuit pentru cititorii noștri câteva care ni s-au părut mai bune. Rămîne de vă-zut... chiar în această pagină.

EPIGRAMA

Unor poeți pletoși
Păroși, iviți în geana străzii,
Netuși de multe primăveri
E de mirare că aezii
Fac versuri numai în... doi peri.

Dimitrie Ivănescu — Loco

Unui pierde-vară
De ce umblă ca năuc
Răspunsul e foarte senin:
Picioarele prea mult îl duc
Și capul prea puțin.

Nelu Criveanu — Brașov

Unui infumurat
Cade ploaia deasă
Ce ne dă fiori,
Lui însă nu-i pasă:
E de mult în... nori.

Nicolae Ionescu — Loco

Unui șef de serviciu
Serviciul că l-ai pus pe roate
Mereu te lauzi, deh, se poate,
Dar toți colegii noștri zic
Că roatele au fost de dric.

Teodor Iliuț — Loco

Unui ospătar neserviabil
Ai fost întotdeauna criticat
În epigramele ce ți-am dedicat.
De vrei o laudă să afli despre tine
Așteaptă doar puțin că... vine.

Către Martial
Vreau să am o epigramă reușită!
O, Martial, tu peste epigrame zeu,
Nu ți-a rămas vreuna nedescoperită
S-o public pe numele meu?

Corin Bianu — Loco

EPITAFURI

Unui bețiv
Bea în sănătatea-oricui
Dar nu și-n sănătatea... lui.

AL. CLENCIU

La stația experimentală «Delta Dunării»-Maliuc s-au plătit ilegal 40 000 lei pentru unii angajați învoiți să-și viziteze familiile.

— Iar își iau zborul spre casă!
— Cred și eu, cu asemenea... ARIPI!

N. CEAUȘU

— Tu ești, Gicule? Să nu-mi spui c-ai întârziat fiindcă iar te-ai întâlnit cu niște marțieni!...

M. CÎMPEANU

Unui uituc
Acest tipic gură-cască
A uitat să se trezească.

Teodor Frasin — Loco

Unui actor certat cu talentul
Cînd a plecat dintre cei vii
De mulți amici a fost jehit
Și-a zis atunci un mucaliti:
«Acum creează tragedii».

Liviu Buruiană — Iași

MINI-FABULĂ

Destine
Un motan și-un șobolan
Au trăit corect o viață:

*Cel dintîi trecînd prin ea
Cu al doilea în față.*

P. Florin — Loco

ANECDOTE

Prietenie

Două prietene s-au îndrăgostit de același băiat. Se întîlesc pe stradă:

- Ce mai faci, Lili?
- Te urăsc. Dar tu?
- Eu, nu.

**Vasile Pantîș — sat Forău
jud. Bihor**

La mare

- Tăticule de ce fuge nenea acela de apă?
- E casierul întreprinderii noastre. A mai intrat o dată...

Concurs de crainici la Televiziune

- La dv. se depun cererile pentru crainic?
- Aveți studii superioare?
- Nu.
- Ce limbi străine cunoașteți?
- Niciuna.
- Atunci pe ce criterii vreți să vă angajați?
- Am buletin de București!

Emil Sein — Timișoara

La un magazin

Cumpărătorul: — În sfîrșit, acum cred că pot să vorbesc cu vinzătorul Filescu?

Vinzătorul: — E încă în concediu.

Cumpărătorul: — Ațiția ani?

Vasile Junc — Oradea

Soț grijuliu

— Trei nopți n-am putut să închid ochii din cauza tusei nevestii.

- Păi, de ce n-o duci la doctor?
- Nu mai e nevoie. Miine plec pentru câteva zile pe teren.

Zgîrcenie

George e foarte zgîrcit. Odată un prieten i-a trimis o scrisoare cu taxă inversă în care scria: «Mă simt bine. Nelu». George chibzui cum să se răzbune. Expedie un colet insuficient timbrat, foarte greu și de mari proporții. Prietenul său cînd văzu coletul, plăti taxa gîndindu-se că e vorba de un cadou. Cînd îl desfăcu văzu însă un bolovan și un bilet pe care scria: «Cînd am citit că te simți bine mi s-a luat această piatră de pe inimă, George».

George Margine — Mărășești

La magazin:

- Vă rog, o bluză pentru nevastă-mea.
- Ce culoare?
- Indiferent.
- Ce măsură?
- N-are importanță.
- Cum puteți spune că nu are importanță?
- Tot vine ea să o schimbe.

Popa I. Alex — Loco

«URZICA»

REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: **Calus Victoriei nr. 25**

Secretariat 15.38.56;

Secția scrisori 14.60.34;

Secretariat de redacție

14.28.15;

Interurban 27

Tiparul executat la Combinatul Poligrafic
«Casa Științei» 44.601

